

Verstovšek sicer prisleparil od Poljakov, takor so to njegovi listi sami z velikim veseljem naznajali. In govoril je — par ur! Ako bi bil v tem času v vinogradu okopaval ali mabske ceste pometal, storil bi bil gotovo mnogo več koristnega. Govoril je z edim namenom, da ubija čas državnega zabora, od katerega zahteva judstvo svojo rešitev. Z neverjetno politično brezvestnostjo, z železnim čelom, takor ga je najdeti edino v vlastih slovenskih klerikalcev, kričal je dr. Verstovšek izbornici pred 3, 4 ali 5 poslušalc i svoje živi, katerim se doma gotovo sam smeji... Za smeta, za ljudstvo ni najdel ta od naslavko plače valcev plačani dr. Verstovšek niti besedice, — lagal je le o nemih uradojkih in sonikih, lagal „tja v en dan“, takor mu je ravno prišlo... Nekdo je rekel resnico: ako bi Verstovšeka Nemci izvolili, no, potem bi Nemci hvalili, — ako bi sodniki njezino ženo oprostili, bi jih ne napadal. Verstovšek ni duševno tako занemarjen, kakor bogi spuheljski Brencič, — ali nje govor je prvaštva bolj škodoval. Kajti dr. Verstovšek je tip človeka, ki se okleneudi v jarem kaplana, ko je izpljunil svoje liberalno preprčanje kakor star vojak svoj „čik“. Denjeni čitatelji nam naj oprostijo, da smo se Verstovšekom popočali!

Obsojen duhovniški hujščak. Poročali smo eni zadnjih številka našega lista o naravnosti neverjetnem škandalu, ki ga je povzročil zagrijeni klerikalec kaplan Planinc v sv. Martiniže Ptuj. Kakor znano, je ta predrni fantalin psoval in napadal učiteljico ter nasramoval nadučitelja tamošnje šole, to pa v razredu pred nedolžno šolsko deco. Tako zastrupajo klerikalni mledočobi fantalini v svoji neverjetni domisljavosti srca dece! Kaplan Planinc pa je bil vsled svojega surovega vedenja po državnem pravdniku obtožen in se je vršila t. m. pred okrajno sodnijo v Ptaju tozadneva azprava. Planinc je zastopal znani prvaški klerikalni advokat dr. Leskovar iz Maribora, seveda brez vsacega uspeha. Izgovori kaplana in njegovega zagovornika so bili tudi presmešni. Sodnik je obsodil kaplana Planinca na 1000 kront globe odnosno na 4 dneva ppora. Da bi sebi iz zadrege pomagul, namnil je modri kaplanček tudi g. nadučitelja Žunkoviča zaradi žaljenja uradne časti. Sededa je bil g. nadučitelj oproščen. Radodni smo, kaj bodejo zdaj cerkvena in šolska oblast storili! Ali se sme tega zagrijenega, besnega kaplana še v šolo pred nedolžno deco pustiti? Ali se mu sme zapati nežne, nepokvarjene otroške duše? Po našem mnenju bi bil kaplan morda dober za šolskega priganjača, ali oblast ne sme dopustiti, da bi tudi še po šoli svoje — kozle streljal!

Napredna zmaga. Pri volitvah v graško trgovsko in obrtno izbornico so zmagali na celiči napredni nemški kandidatje. Izvoljeni so bili n. dr. tudi iz Spodnje Štajerske sledeči gg.: Jos. Ornig, župan v Ptaju, Jakob Jollenstein, čevljarski mojster v Mariboru, A. Heinrich, rudniški ravnatelj v Trbovljah i. t. d. Čestitamo!

„Sloga“ se torej v resnici, — tako poroča nevošljivi „Narodni list“ — z novim letom v Celje preseli. Mi od tega nimamo nobene škode pričakovati, kajti kar je „Sloga“ pod zaščito jugljanskih porotnikov delala, tega gotovo tudi Celju ne bode pozabila. Naj torej pride! Po pravici smo mi pravzaprav hudo veseli, da prestopi „Sloga“ kranjsko mejo in se vdomači res na Štajerskem. Kajti škodovala nam ne bode, takor nam ni nikdar škodovala. Škodovala bode edino prvaškim na rodnej akom, ki se gozovo tudi mnogo bolj čez njen prihod jezijo nego mi. „Slogaši“ tičijo v tej velikanski in nebovpijoči neumnosti, da pride zanje še enkrat „zlati doba“ in da bodejo zopet enkrat vstvarili edinstvo med slovenskimi politiki. Iz zgodovine in niti iz politike zadnjih let se pravki slogaške vrste niso ničesar priučili. Zato še vedno — „upajo“. In svoje prismojeno „upanje“ izražajo „Slogi.“ Tako bodejo „slogaški“ voditelji prav hitro in na najlepši način zadnje ostanke „narodne“ stranke pomandrali in okusne napravili za klerikalno žrelo. Proti temu seveda mi

pravi naprednjaki nimamo ničesar! Kar se natiči, pričakujemo na Štajerskem tiskano „Slogo“ ravno tako hladnokrvno, kakor ono, ki so jo tiskali s Plojevimi groši v Ljubljani... Narodni list“ nima poguma, da bi „Slogi“ to resnico v zope povedal. Zato smo mi te resnične besedice izpregovorili. In naša škodoželjnost je, kakor vsaka škodoželjnost, — resnična...

Kletarski tečaj priredi Štajerski deželni odbor v času od 8. do 13. januarja 1912 na deželnih vinogradniških šoli v Silberbergu. Natančnejši pogoji so razvidni iz tozadnevnega inzerata v „Štajercu“.

Grozni prvaški umor. Ko je šel te dni sin zgornjeradgonskega župana E. Bouvier ponoc od neke veselice domu, napadel ga je znani prvaški pretepač Franc Cmür z nožem in ga je tako hudo ranil, da je komaj 21 letni Bouvier čez par dni umrl. Prvaški divjak je sunil tudi trgovskega pomočnika Roika in ga teško poškodoval. Cmürja so oddali sodniji. Taki so sadovi divje prvaške gonje!

Slepjar. Delavski kuhar Sporič v Trbovljah poneveril je delavcem in trgovcem čes 1000 K denarja in je potem baje k svoji ljubici na Hrvatsko pobegnil.

Vlomil je neznani tat v prodajalno g. Strohmaier v Mariboru in ukradel 40 K denarja ter nekaj živil.

V transmisijo prišla je v Šibeniku pri sv. Juriju j. ž. mlinarjeva žena Frančiška Jug. Težko ranjeno so dali v bolnišnico.

Neprevidnost. Posestnik Franc Zgalič v bližini Brežic dal je svojemu sinu puško, da jo naj izstrelji. Sin je to storil, ali puška se je razpočila in je fanta smrtnonevarno ranila. Neprevidnega očeta so sodniji naznani.

Pozor, oblast! V bližini Radgone ponavljajo se v zadnjem času zopet vlomi in tativne, ki jih izvršujejo lopovi onkraj meje. Oblast naj bi enkrat prav odločno proti tem lopovom nastopila.

Na pošti v Gornemgradu hotel je neznanec s ponarejeno knjižico denar dvigniti. Ko je videl, da je poštar njegovo sleparijo izpoznał, je pobegnil.

Izginil je iz Studenic pri Mariboru, baje zaradi dolgov, frizer Anton Mačnik.

Kolo v vrednosti 100 K ukradel je neznanec mizarju Jos. Kolaritsch v Mariboru.

Vesela, „ofcet“. V Špitaliču so se pri neki poroki sladke kapljice prehudo napili; naposled je prišlo med fanti vsled ljubosumnosti do pretepa. Eden fantov je bil z revolverjem obstreljen.

Z vozičkom igrala sta se v Mariboru dva dečka; pri tem sta povozila 13 letno Francko Schreiner, ki se je pri nesreči koleno zlomila.

Vlomili so pri posestniku Gračner v sv. Rupretu in ukrali 100 K. Tata so vjeli. Ko so ga prijeli, grozil je z nožem in z revolverjem; zato so ga ljudje izpustili. Tat se piše Vincenc Lesko in ima tudi mnogo drugih tativ na vesti.

Iz Koroškega.

Kje je? V znamen „Interessantes Blatt“ vidimo opetovanje slike dvomljivih oseb, pod katerimi stojijo besede: „Wer ist das?“ ali: „Wer weiss etwas?“ Gospoda državnega in deželnega poslanca Grafenauer sicer v nobenem oziru ne moremo pričevati kvrsti teh oseb. Ali vendar nam sili vedno, kadar se slučajno njegovega sicer nemškega imena spominjam, vprašanje na jezik: Kje je? — Kje je naš dični poslanec, — tako vpraša tudi tisočer kmetov, ki jih je klerikalna laž s sladkimi besedami spravila na led, da so Grafenauerja volili. Kje je orglar in poslanec Grafenauer? O dr. Brejcu vedo vsaj tisti kmetje, kateri imajo njegove mastne račune v rokah. O monsignore Podgorcu vedo tisti reveži, ki so puščali svoje krajarje pri klerikalni „central-kasi.“ Ali — od Grafenauerja smo v zadnjem času le izvedeli, da je bil zaradi goveje kuge na parkljih in gobcih „kontumaciran.“ Drugače je vse tiho o Grafenauerju... Kmetje trpijo lakoto — njih poslanca Grafenauerja nini nikjer! On molči, molči zdaj, ko je treba govoriti, molči trdrovratno! Ja kje pa si za božjo voljo, ti dragi orglari? Pomagaj vendar tvojim volilcem, daj jim potrebne pomoči, daj jim kruha, podporo, sredstev za napredok!... A Grafenauer molči — niti mežnarjem in svojim faroškim kuharicam ne pomaga! On molči, molči in se skriva, kajti preveč je volilcem, obljuboval, da bi zamogel le trohnicu oblju izpolnit... Grafenauer molči, — kadar bodejo prišle volitve, pa bode zopet — govoril! Upamo, da bodejo takrat kmetje volilci — molčali!

Bilčovs. (Vodovod). Piše se nam: V pondelku, dn. 11. t. m. se je tukaj v jeseni zgrajeni vodovod oblastveno ogledal in brez napake našel. Vodovod je 1500 m dolg in preskrbi Bilčova ter šolsko poslopje z dobro vodo. Leta dolgega truda je potrebovalo, da se je to delo izvršilo. Zdaj je pomanjkanje pitne vode, vsled katerega je prebivalstvo v Bilčovsu in tudi prebivalstvo šolskega poslopja, zlasti šolska deca, tako hudo trgelj, odstranjeno. Vsem, ki so pomagali, grę velika hvala. Troški znašajo 8800 K, zakar prispevajo tukajšnji interesenti le 2000 K. Vkljub temu je še nekaj nerazumnih ljudi, ki pri žganji v krmi čez vodovod psujejo. Ali s takimi ljudmi se nočemo prepirati. Žganje vzame človeku pamet! Mi pa se veselimo, da imamo zdaj dobro in zdravo pitno vodo!

Obesil se je v Pliberku Rudolf Reiner. Vzrok samomora je, da je nesrečni fant nekaj denarja svojih gospodinj poveril.

Pri kegljanju sleparil je v Griessu delavec Rubentaler, za kar se bode imel pred sodnijo, zagovarjati.

V pijanosti padel in se hudo poškodoval je hlapec Jakob Tribnik v Maria Saalu. V bolnišnici je na pridobljenih ranah umrl.

Od vojske.

Kakor smo že poročali, dosegli so Italijani v zadnjem času v Tripolis nekaj uspehov; to je bilo sicer pričakovati, kajti njih vojašte steje mnogo več nego turško. Ali časi so za Italijane vendar slabii. Razven Turkov imajo tudi v arabskih domačinih hude sovražnike, ki se semterja navidezno pokorijo, ki pa vendar ob vsaki mogoči prilikri potegujejo nož za svojega „Alaha...“ Sicer pa je nastal zdaj na bojišču slabii čas. Prišli so namreč zimski dnevi, ki se kažejo v Afriki v večnem hudem deževju. Neusmiljeno pada ta dež na prijatelje in sovražnike. V kratkem času spremeni trdjavskie jarke, bastije in griče v ednakomerno jezero, v katerem izginjo baterije s svojimi topovi. Ni čuda, da je bojevitost takih razmerah precej pomehal. Ako so Italijani vkljub temu mesto Ajzara napadla in zavzeli, storili so to s 50 000 vojaki

Bilder von der Überschwemmung in Tripolis.

dela mesta Tripolis v času najhujše povodnji. Cele reke proti par batajonom Turk. Naša slika kaže nekatere plovejo skozi ulice in proti vodi kanoni ne pomagajo..